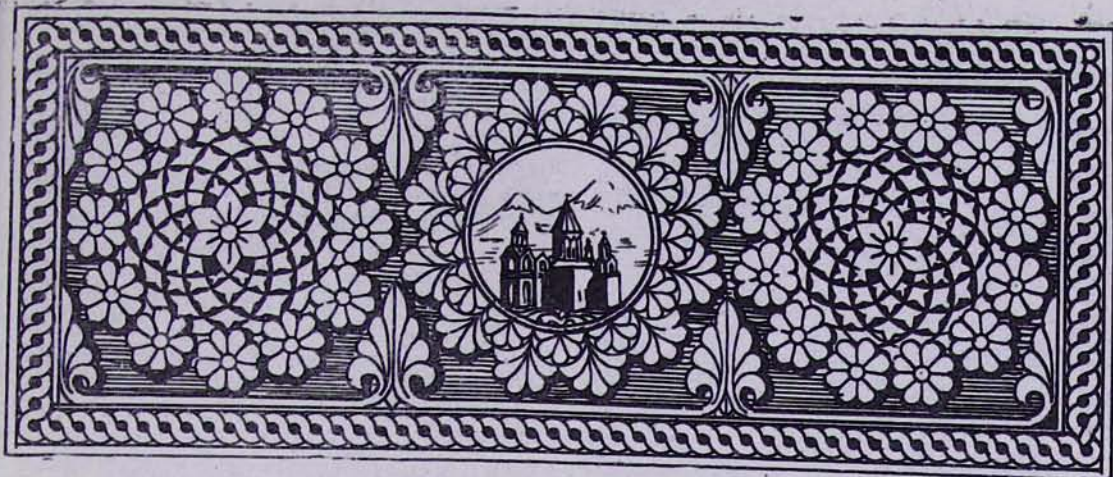

ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏՎԻՐԱԿ
ԳԵՐԱՇՆՈՐՀ Տ. ԲԱԲԳԵՆ ԱՐԶԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԱՊԱՏՅԱՆԻ
ԲԱՀԱՆԱՅՈՒԹՅԱՆ 25-ԱՄՅԱԿԸ

Արգենտինայի հայոց թեմի պատվարժան ազգային կենտրոնական վարչության որոշումով և նախաձեռնությամբ, հուլիսի 26-ին, Բուենոս-Այրեսում, հայոց Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ Մայր եկեղեցում, նշվել է Հարավային Ամերիկայի հայոց հայրապետական պատվիրակ և առաջնորդ գերաշնորհ Տ. Բաբգեն արքեպիսկոպոս Ապատյանի քահանայության 25-ամյակը, սուրբ պատարագի մատուցմամբ, քարոզով և «Հայ կեդրոն»-ի սրահում կատարված հորեկյանական այլ հանդիսություններով:

Հանդիսության նախագահել է Երուսաղեմի հայոց պատրիարք ամենապատիվ Տ. Եղիշե արքեպիսկոպոս Տերտերյանը, որը պաշտոնական այցով գտնվում էր Արգենտինայի հայ հայրենասեր և բարեպաշտ համայնքի ծոցում:

Օրվա սուրբ պատարագը մատուցել է հորեկյար սրբազանը, քահանայական պարզ զգեստավորման մեջ:

Սուրբ պատարագի ընթացքում, «Գոհութիւն» քարոզից առաջ, հանդիսավորապես և երկյուղած լուսնյան մեջ, ընթերցվել է Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի հունիս 27 թվակիր սրբատառ կոնդակը, որով Նորին Ս. Օծովյունն իր հայրապետական բարձր ուշադրության արժանացնելով հորեկյար սրբազանի 25-ամյա եկեղեցանվեր, հովվա-

կան, վարչական հույժ գովելի և նվիրյալ ծառայությունը, նախ Երուսաղեմի Սրբոց Հակոբյանց Առաքելական Աթոռում որպես միաբանի և վերջին հինգ տարիների ընթացքում որպես Հարավային Ամերիկայի հայոց հայրապետական պատվիրակի, Տ. Բաբգեն եպիսկոպոսին շնորհում է արժույթյան պատիվ:

Հայրապետական սրբատառ կոնդակի ընթերցումից հետո, ամենապատիվ սրբազան պատրիարք հայրը իր քարոզում բարեմաղթություններ է անում, վեր հանելով հորեկյար իր սրբազան աշակերտի արժանիքները որպես տիպար, հոգեկրոն եկեղեցականի, շիտակ ու բարի մարդու:

Հավարտ սուրբ պատարագի, սրբազան պատրիարք հոր հանդիսադրությամբ, կատարվում է հոգեհանգստյան հատուկ պաշտոն հորեկյար սրբազանի հոգեւոր և մարմնավոր վախճանած ծնողների հիշատակին:

Այնուհետև սրբազան պատրիարք հայրը և հորեկյար Տ. Բաբգեն արքեպիսկոպոսը, եկեղեցական թափորով, բարձրանում են առաջնորդարան, ուր հորեկյար սրբազանն ընդունում է հայ և օտար եկեղեցական և պետական պաշտոնական անձանց շնորհավորությունները:

Երեկոյան ժամը 9.30-ին, «Հայ կեդրոն»-ի սրահում, հորեկյանական հանձնախումբը,

Գերաշնորհ Տ. Բաբգեն արքեպիսկոպոս Ապատյան

ի պատիվ հորեկար սրբազանի, կազմակերպում է ընդունելություն ամենապատիվ Տ. Եղիշե սրբազան հոր նախագահությամբ: Ընդունելությունն անցնում է ջերմ, հայրենասիրական մթնոլորտում:

Սեղանը ղեկավարում է պր. Ասոն Տեր-Ավետիսյանը:

Այնուհետև ներկաներից շատերը ողջունում են սրբազան հորեկարին ջերմ, սրտագին ելույթներով, որոնց թվում պր. Արմեն Պերկամալին՝ հանուն ազգային կենտրոնական վարչության, հոգեշնորհ Տ. Հարություն վարդապետ Մուշյանը՝ հանուն հորեկանական հանձնաժողովի, պր. Հովսեփ Յուսուֆյանը՝

հանուն եկեղեցու պայծառության մարմնի, օրիորդ Մանուշակ Մեսրոպը՝ հանուն Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու երիտասարդաց կազմակերպության, պր. Ա. Նալբանդյանը՝ հանուն Ուրուգվայի Հ. Բ. Ը. Միության մասնաճյուղի վարչության, պր. Գրիգոր Մուշյանը՝ հանուն Արսլանյան վարժարանի շրջանավարտների միության, պր. Է. Դերձակյանը՝ հանուն Վիսենտե Լոպեսի հայության, տիկին Օֆելյա Իպիշյանը՝ հանուն եկեղեցասեր տիկնանց կազմակերպության, պր. Գևորգ Մուշյանը՝ հանուն «Շարժում» շաբաթաթերթի խմբագրության, պր. Սոկրատ Թերզյանը՝ հանուն «Արմենիա» օրաթերթի խմբագրության, պր. Գրիգոր Կյոնճյանը՝ հանուն «Սևան» շաբաթաթերթի խմբագրության, տիկին Ռամոս Մեխիան՝ հանուն հայ կանանց, և բարեշնորհ Վարդգես սարկավազ Կեռոյանը՝ հանուն սարկավազների խմբի և ուրիշների:

Հորեկանական հանդիսության գեղարվեստական բաժնին իրենց շնորհալի մասնակցությունն են բերում տիկին Ռիտա Աճեմյանը արտասանությամբ, օրիորդ Ալիս Օրջանյանը երգով, «Երևան» նվագախումբը և «Գայանե» պարախումբը:

Հանդիսության վերջում խոսք է առնում սրբազան պատրիարք հայրը, օրհնում ներկաներին, բարձրորեն գնահատելով թեմի կողմից ցույց տրված սերն ու հարգանքը՝ հորեկար սրբազանի անձի միջոցով դեպի Հայաստանյայց Եկեղեցու արժանավոր հոգևորականը, թեկադրելով բոլորին՝ ավելի սերտորեն համախմբվել հայրապետական պատվիրակի շուրջ, որպեսզի նրա անշահախնդիր և նվիրյալ ծառայությունից ավելի մեծ շափով օգտվեն թեմը, եկեղեցին ու ժողովուրդը: Վերջինը խոսք է առնում հորեկար սրբազանը և ասում.

«Մաշած և խեղճ բառ է ճշնորհակալություն» բառը, հայտնելու համար իմ ամբողջական զգացումը ձեր խոսքերուն, մաղթանքներուն և ներկայության համար:

Հուզումնախառն ուրախությունը, որ կրգամ այսօր, կուզեմ բաժնել ձեր բոլորին հետ Որովհետև, ինչպես վիշտը, նույնպես և երջանկությունը կարելի չէ ամբողջությամբ կրել. սրտին համար ծանր պիտի ըլլար ընել այդ: Ու երջանկությունը, որ իմս է և չի՝ գար այն իրողութենեն, որ կատանամ հարգանքի ցույց մը այսօր, այլ ջսանհինգ տարիներ առաջ ինձի Աստուծան տրված շնորհն, որ կրցա ծառայել ազգիս և Եկեղեցիիս իմովսանն:

Եթե նույնիսկ հաջողություններ ունեցա, զանոնք կպարտիմ մեր ժողովուրդին, անոր գործակցության և հասկացողության: Այլա-

պես առանձին որևէ անհատ, որքան ալ հանձարեղ և կարող պիտի չարժե բան մը: Արքության շնորհումը մեր բոլորին մեր բոլորին տրված վարձատրություն մըն է:

Այսօրվան այս մասնավոր հանգրվանին մեջեն հոգիս նաև կհիշե անցյալի մեջ սիրելի այն դեմքերը՝ ծնողը և ուսուցիչը, որոնք իմ կազմությանս մեջ բաժին ունեցան: Կզգամ, թե ինչ որ եմ, կպարտիմ անոնց և հիմա հարգանքով և երախտագիտությամբ կխոնարհիմ անոնց հիշատակին առջև:

Ու այն բոլորին հետ կմտածեմ նաև այն ծանրության մասին, որ աստիճանի բարձրացում մը անպայմանորեն կբերե իրեն հետ: Պետք է կարենամ արդարացի բոլոր ակնկալությունները: Ու կհավատամ, որ Աստված զորավիգ պիտի ըլլա ինձի, և մեր գաղութի պատվական հայ ժողովուրդը պիտի համագործակցի նորեն նույն սիրով և հասկացողությամբ, որպեսզի կարենանք իրագործել հավաքական մեր նպատակները:

Շնորհակալություն պատվին համար, որ ընծայաբեղեցիք ինձի, զոր կնկատեմ պատիվ՝ ընծայված Հայաստանյայց Ս. Եկեղեցիին, որուն համեստ մեկ պաշտոնյան եմ ես, և որուն փառքին ու պայծառության ծառան միայն:

Երախտագիտություն երուսաղեմի ամենապատիվ պատրիարք սրբազանին, որ իր ազնիվ խոսքով փայլեցուց այս օրը և խորապես ուրախացուց սիրտս իր բարեկամի և ուսուցչի ներկայությամբ:

Ընդունելությունը վերջանում է ուշ գիշերին նախագահող սրբազան պատրիարք հոր «Պահպանիչ»-ով և Տերունական աղոթքով:

* * *

Հարավային Ամերիկայի հայոց հայրապետական պատվիրակ գերաշնորհ Տ. Բարզեն սրբազանը, ինչպես նրան այնքան ճիշտ և ամբողջական ձևով ընութագրել է Վեհափառ

Հայրապետն իր սրբատառ կոնդակում, «մեռօրեալ հայ հոգեհրականության ընտրյալներեն մին» է, «մտնով ու հոգեով արթուն» և «գործերով փայլուն»:

Հորեկյար սրբազանի երիտասարդ կյանքի 25 տարիներն անցել են եկեղեցական, կրոնական, հովվական, վարչական և զրական բեղուն ծառայության ասպարեզներում, ծառայություններ, որոնք այսօր նրան սիրելի են դարձրել և նրա մաքուր ճակատի շուրջ դափնեպսակներ հյուսել:

Հինգ տարի է ահա, ինչ Տ. Բարզեն արքեպիսկոպոս Ապատյանը, որպես ազգիս սիրելի Վեհափառ Հայրապետի խոստովանելից ձեռնասուն եպիսկոպոսներից մեկը, նվիրումով ու ձեռնհասորեն վարում է Հարավային Ամերիկայի հայոց հայրապետական պատվիրակի և առաջնորդի բարձր և պատասխանատու պաշտոնը հոծ, հայկական ավանդություններով կենդանի, ազգային վառ ոգով և հայրենասեր թեմի ծոցում, ինչպիսին է Հարավային Ամերիկայի հայ գաղութը:

Նորին սրբազնությունն իր բարեմույն, բաղքը բնավորությամբ, իր անկեղծությամբ և ամուր, զրական նկարագրով, հոգևորականի իր կոչումով ու ծառայության ոգով արդարորեն շահել է Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի բարձր վստահությունն ու անձնական համակրանքը, իր թեմի, ժողովրդի սերն ու նվիրումը, հարգանքն ու բարեկամությունը նաև օտար պետական և եկեղեցական անձնավորությունների:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը և Մայր Աթոռի միաբանությունը, այս ուրախ առթիվ, իրենց սրտագին շնորհավորություններն ու բարեմաղթությունները միացնում են Հարավային Ամերիկայի հեռավոր, բայց հյուրընկալ ափերի վրա ապրող իրենց քույրերի և եղբայրների, ողջ գաղութի սիրույն և հարգանքին՝ դեպի բոլորիս սիրելի հորեկյար սրբազանը, մաղթելով նրան երկար կյանք, երջանկություն և արևոտ օրեր:

